

חיל המיליציה האמריקני במפנה

«המשמר הלאומי» (National Guards) הוא הצבא המיליציוני של ארצות הברית, הקיים בימים כתיקונם על יד הצבא הסדיר והדומה כמעט בכל ל«צבא הטריטוריאלי» הבריטי. בסתיו 1940 נקרא «המשמר» בפקודת הנשיא לשנת שירות פעיל, בתנאי הצבא הסדיר, כדי להשלים את אימונו ולהכינו בשלמות לקראת שעת חירום אפשרית. לרגל המסנה היסודי הזה בפעולת ה«משמר הלאומי» נכתבה הרשימה הניתנת כאן. הקורא ילמד מתוכה על כמה וכמה קוים אופייניים לצבא אורחים זה, ולחיל מיליציוני בכלל, על דרך אימונו, על ההוי שלו ורוח המסירות המפעמת אותו. כן יעמוד על השיגיו של חיל אורחי זה, ועל כוח הליכוד הגדול שבו, המתגבר על נטיות ספרטיסטיות מקומיות והופך את הכוח הזה לצבא לאומי דרוך ומאוחד. — המערכת.

החלק הראשון של המשמר הלאומי העומד להשלח לשירות צבאי פעיל מניע כבר למרכזי האימון, ובמשך חדשים מעטים תכונסנה שאר היחידות בתורן לשנת אימון פעיל. המדריכים מן הצבא הסדיר קבעו את המגע הישר ביותר בין המשמר ובין הצבא הסדיר לסוגיו. יש שם קרוב לאלף מדריכים וקצת למעלה ממחציתם קצינים. עוד זמן רב לפני מלחמת העולם נשא המשמר עינו תמיד אל הקצינים וסגני הקצינים האלה, בבקשו מהם עצה והדרכה. על ידם זכה להשיג את חומרה ההדרכה הטכני והטקטי החדש ביותר ואת העצה המקצועית הבריאה ביותר, והרמה הנבוהה של אימון המשמר כיום היא במידה מרובה בזכות עזרתם המחוננת והמתמדת של המדריכים האלה.

גם בתי הספר הצבאיים למקצועותיהם ושיעורי ההשתלמות של הצבא נתנו במידה רבה מכוחם לאימון אנשי המשמר. כמה וכמה מאות קצינים ואנשי משמר למדו כל שנה בבתי הספר הצבאיים, בשיעורים שנערכו במיוחד בשביל המשמר או בשביל חיל המילואים. ועם כל אלה לא הספיק התקציב בשום פנים בשביל להענות לכל הדורשים. אין ספק, כי לו היה הכסף הדרוש היו מספר אנשי המשמר הנחלצים לפרוש מעסקיהם מניע לפחות לפי שלושה משהיה. בשנה האחרונה השתתפו 13000 קצינים (92% ממספרם הכללי) ולמעלה מ-19000 אנשי המשמר הלאומי בשיעורי ההשתלמות של הצבא.

ואולם אחרי הכל נמצא, שמפקדי היחידות של המשמר הלאומי הם שהנשימו למעשה את רוב חינוכם של אנשיהם. הם, ששאבו את ידיעותיהם מן המקורות המצומצמים של הצבא הסדיר שעמדו לרשותם (במשך שנים לא הספיק מספר המדריכים שיכול היה הצבא הסדיר להקדיש לתכלית זו), עבדו עבודה מאומצת בשביל להעלות את רמת האימון ביחידותיהם. היתה זו אפוא תעודה קשה, שעמדה ביחוד לפני מפקדי הפלוגות ושאר יחידות מסוג זה. משום שהם היו אחראים לא רק לאימון ולהנהלה, כי אם גם לניוס אנשים ליחידותיהם, ולפי שרבים היו מתגייסים רק לשנה אחת היתה מחצית הרבבן של הפלוגות מתחלפת לפעמים תוך כדי שנה אחת. וכל זה נעשה באמונה ובמרץ, על אף המצב המאכזב ביותר בענין ההעלאה בדרגה. כי עד הזמן האחרון היתה ההעלאה בדרגה במשמר הלאומי אמית אפילו מכצבא הסדיר. * הרי שפעולת מפקד במשמר לא הצטמצמה לעולם בגבול השעה ומחצית השעה של האימון הרשמי, ערב אחד בשבוע. לעתים קרובות ביותר היה זה ענין של כמה ערבים. וגם

* עלית הסצינים בדרגה בצבא ארצות הברית היתה, אולי, איטית יותר מכל המדינות הגדולות. — המערכת.

שבתות ומועדים הושקעו בענין מתוך התנדבות. המכסימום של ארבעים ושמונה שיעורי אימון בני שעה ושעה ומחצה אינו אלא דרישת החוק הפדרלי, שיחידות ה"משמר" מחויבות למלא אחריו, כדי שהיחידות הללו תהיינה זכאיות לקבל את התמיכה הכספית של הממשלה. רק מספר שיעורים זה, המבוצע בהתאם לדרישות המפורשות של מיניסטרוין-המלחמה בתקנות המשמר הלאומי, מובא כל שנה בחשבון התשלום מן האוצר הפדרלי. אבל אין זה מראה בשום פנים את המספר הממשי של השעות במשך השנה, שנוהגות היחידות להקדיש להדרכה ואימון. אכן, בשביל חברים רבים מן ה"משמר" שימש מועדון היחידה גם מועדון גם מקום-עבודה. רוב לילות-השבוע מצאו כאן את החייל-האזרח מתכן תכניות, לומד, או שומע לקת, ולעתים גם מבלה שעתו בחברה. ויש להוסיף על זה, שגם ב"משמר" היו הריפורמים הנוגעים לעניני רכוש, להנהלת החשבונות, ולפרסונל, רבים וחשובים, מבחינת ההנהלה הטובה כמו בצבא הסדיר. ומפקדי יחידות ה"משמר", שזמנם הפנוי נבלע על ידי הדרישות הצבאיות היומיומיות, היו נמנעים משום כך מחברות בקלובים חברתיים או בלשכות המיסדרים השונים.* הפננה השנתית של רוב אנשי המשמר היא אותו פרק זמן שהם מבלים באימוני שדה. וכל כך הורגל המשמר לתנועה שנתית זו למקומות האימון הקיצי וחזרה, שנעשית באמצעי הובלה מוטוריים עצמיים, במידה שאמצעים אלה מספיקים, שבמשך יום אחד יכול כל אחד מאלפי הפלוגות, האסכדרונים, הסוללות, והטייסות להתניי ולחמץ בדרך אל מטרה מסוימת, - מובילות ראויה לציון, באשר, סוף-סוף, הרי כל חבר משתייך למקצוע אחר, לעסק או למשלח-יד אחר. לעתים רחוקות יוצאות היחידות לחמשה-עשר ימי אימון אלה בשדה בפחות מ-90% ממספר אנשיהן, והממוצע אף עולה על שיעור זה. מפקדי היחידות למדו לא לצמצם את הרשמת אנשיהן בנכול של בתי-חרושת או מוסדות-מסחר בודדים, כי אם לאסוף אותם מכל איזור היחידה. וכך נמצא, שעם צאת היחידה לאימון בשדה, או כשהיא מגויסת לפעולה בשעת מצב חירום במקום, מורגשת רק הפרעה מעטה במהלך החיים הכלכליים.

הנסיון הממושך בתנועת החיילות לחניותיהם השנתיות, שנתחזק על ידי האימון הנוסף שנרכש בשטח זה על ידי התמרונים שנערכו בשנה שעברה, מסייעים עכשו יפה ל"משמר", כשהוא מתכנס לאימון סדיר למשך שנה שלמה. העובדה, שיחידות ה"משמר" הן לעתים מפוזרות מאד כל אחת באזור, לא תשמש שום מניעה להתכנסותם המוצלחת אל מרכזי האימון. לפי התקנות החדשות יכול המשמר להתניי בכוחותיו הוא, ולשחרר בזה מאות קצינים של הצבא הסדיר לתפקידיהם הישרים, והרי זה חשוב מאוד בדרגות הראשונות של הניוס. בארגון המשמר הלאומי, בחלוקת-הכוחות ואימונם נישטמשו גבולות "המדינות" של ארצות הברית עד לשיעור, שאנשיה-המיליציה מלפנים, חסידי העצמאות של "המדינות", אף לא חלמו עליו. אף יחידות קטנות ככטליון מצורפות במקרים רבים מיחידות של שתי מדינות או יותר מזה. באימון במחנה ובשדה פעלו יחידות "מפולגות" כאלה מתוך ליכוד ללא חיכוכים כל שהם. בדיוויזיות "מפולגות" מורכב המטה העליון מקציני המשמר של המדינות אשר בתחום הדיוויזיה, מתוך חלוקה שווה. כמה מן המטות האלה נתקיימו במשך חמש עשרה שנה בשינויים מועטים. אינור רביימים זה ריתק קבוצות כאלו יחד, עד כדי ליצור מידה גבוהה של "רוח היחידה" (esprit de corps).

זה כמה שנים שהמשמר הלאומי משמש ככוח המנן העיקרי של ארצות הברית. עליו לצאת ראשון להגנת הארץ עם פרוץ המלחמה, עד אשר תושלם ההתניסות המלאה בכל הארץ. והנה עכשו, בעוד השלום קיים, נקרא "המשמר הלאומי" לשירות פעיל לפרק זמן ממושך.

* בארצות הברית, יותר מאשר בכל ארץ אחרת, נפוצים המיסדרים השונים המושפעים בהרבה או במעט מדוגמת ה"בונים החפשים" והשואפים ל"יחידות הדויות" לטיפוח יחסי חברה, ולעתים גם למתן עזרה לחבריהם. - המערכת.